

Uz novogodišnju čestitku: "VESELA TI KUĆA BILA"

Žamor je, vreva, ponetko glasno izvikuje što prodaje; svatko nudi svoju robu. Dvije malo starije trgovkinje smireno razgovaraju. U naš razgovor, u trenutku prolaska kraj njih, upadoše riječi jedne od njih, koja je nešto onoj drugoj pripovijedala: "Vesela ti kuća bila!"

Moj sugovornik na trenutak prekide naš razgovor riječima: "Jesi li čuo ovu poštupalicu: Vesela ti kuća bila?"

Nasmijali smo se i produžili svojim putom. Kasnije mi je taj simpatični događaj i taj blagoslov više puta dolazio na pamet. Može li se nešto ljepše poželjeti, nekoga bolje blagosloviti? Vesela ti kuća bila! Što sve sadrže ove jednostavne riječi? One znače: ne bilo ti u kući, u obitelji žalosti, ljutnje, svađe, brige, bolesti, nereda i svega onoga što može pomutiti životnu radost! Bila ti ona ispunjena radošću, iz nje odzvanjao smijeh!

Smisao blagoslova: Bog te blagoslovio i bio s tobom

Suvremeni čovjek kao da je izgubio smisao za blagoslov i blagoslivljanje. S druge strane slomismo se svakom prigodom željeti jedni drugima: "Sretna Nova godina!" (koliko smo to put samo noćas i jutros jedni drugima već rekli), "Sretan rodendan!", "Sretan imendan!", "Sretan put!", "Svako dobro!", "Sve najbolje!" Ali to su ponekad samo gole fraze koje lako prelete preko naših usana, a ni na što ne obvezuju.

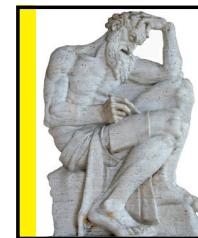
Poznajem svećenika koji bi na rastanku običavao kazati: "Bog te blagoslovio!" Drugo sam to shvaćao kao dio njegova pozdrava na rastanku, gotovo kao neku "svetu" frazu, dok mi nije sinulo da je to zapravo najljepši pozdrav i najljepša želja koju nekome možemo uputiti. Jer, zapravo samo Bog može blagosloviti: biskup, svećenik, roditelji i svaki drugi čovjek čine to samo u ime Božje. Blagoslov, latinski: *benedictio*, grčki: *eu-logia*, hrvatski: *blago-sloviti*, sve to u biti ima isto značenje: dobro govoriti, dobro željeti, dobro na nekoga zazivati. Tumačeći ovu riječ i njoj srodne riječi jedan naš etimologički rječnik (Skok) kaže: "Kršćanstvo je učinilo da je u narod prodro blagoslov ...". Autor doduše misli da je ova riječ preko kršćana i kršćanstva ušla u uporabu, ali je veoma lijepa konstatacija, koje on nije ni morao biti svjestan, kako je "kršćanstvo učinilo da u narod prodro blagoslov". Kršćaninovo je blagoslivljati, donositi blagoslov. Čuo sam neke njemačke svećenike koji na koncu mise, nakon završnog blagoslova ne kažu: "Idite u miru", nego: "Idite i donosite mir!" Nije posve po liturgijskim propisima, ali mi se čini vrlo snažnim, slično kao da kažu: Idite i drugima donosite ovaj blagoslov koji ste sami primili!

(Preuzeto iz Župnog listića župe Veli Lošinj)

Naprijed, pa ma što se dogodilo. Uhvatи čvrsto Božju ruku i sjeti se da Bog bitke ne gubi. Ako se jednom od Njega udaljiš, onda se ponizno vratи, a to znači: počinjati, uvijek iznova počinjati, svakog dana a i više puta na dan vratiti se kao izgubljeni sin i podići raskajano srce u isповijedi koja je pravo čudo Ljubavi Božje. Ovim divnim sakramentom Gospodin čisti tvoju dušu i ispunja te radošću i snagom da ne sustaneš u borbi i da se uvijek iznova vratиш Bogu, pa makar ti se sve činilo zamračeno. Osim toga, Majka Božja, koja je i naša majka, čuva te svojom majčinskom skrbi i učvršćuje tvoje korake.

Sv. Jose M. Escrivá: Prijatelji Božji, 214

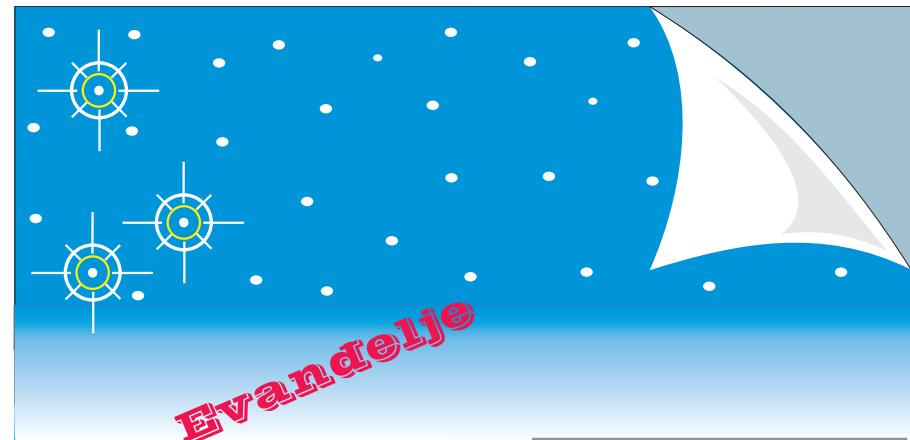
Izdaje: ŽUPNI URED RISIKA, 51516 Vrbnik; e-mail: nikola.radic@ri.t-com.hr

SVETO IME
župni bilten - RISIKA

NOVA GODINA, 1.I.2013.

Broj: 1(295)

Evangelje

A u tom kraju bijahu pastiri:
pod vedrim nebom čuvahu
noćnu stražu kod svojih
stada...

... pohitješe u
Betlehem i pro-
nađoše Mariju,
Josipa i
novorođenče
gdje leži
u jaslama.

SVJEDOCI VJERE u hrvatskom narodu

Službenica Božja ANA MARIJA MAROVIĆ (1815-1887)

Ana Marović potječe iz Dobrote, gradića na istočnoj obali Kotorskog zaljeva. Anina majka bila je Marija iz obitelji Ivanović, a otac Josip Marović, oboje iz Dobrote. Vjenčali su se u Veneciji, 1808. g. Naime Anini roditelji, kao i mnogi drugi Bokelji početkom 19. st; imali su osim svoga doma u Boki još i kuću u Veneciji. Tako se i djevojčica Ana rodila u Veneciji, 7.2.1815.

Kad je došlo vrijeme za školu, roditelji su joj našli kućnog učitelja. Bio je to poznat venecijanski svećenik Daniele Canal. Kad su u 18. godini Anina života njezini roditelji doznali da želi poći u samostan, u kući je nastala prava uzbuna. I roditelji i rodbina, naročito jedan stric, uložili su sve kako bi to sprječili. Stoga je Ana nastavila živjeti u roditeljskoj kući, baveći se pisanjem poezije i slikanjem. Zanimljivo je i da se je bavila uzgojem kanarinaca. Osim u poeziji i u slikarstvu Ana se trudila i u osnivanju raznih nabožnih društava, restauraciji napuštenih crkava i u drugim raznim oblicima kršćanskog apostolata. Godine 1838. osniva Pobožno društvo posvećeno tajni Srca Isusova, u kojemu se doskora okupilo 3.000 članova. Treba naglasiti da je ona socijalno radila ne samo u otmjenim palačama među služinčadi, nego i u siromašnim dijelovima Venecije. Zalazila je u tamne uličice velika grada i donosila siromašnoj bolesnoj djeci lijekove, hranu i odjeću, koje je nabavila od novca što ga je zaradila uzgojem kanarinaca.

Kad su to okolnosti dopustile, 1862. g., pokrenula je novu žensku redovničku družbu - Pobožno djelo za otpuštenie iz zatvora. Naime žene i djevojke koje bi se nakon odslužene zatvorske kazne ponovno našle na slobodi često su nailazile na zatvorena vrata svojih domova. Osnutkom te družbe Ana i mons. Canal željeli su pomoći tim ženama i vratiti ih dostojanstvenom životu. U isto vrijeme Ana nije zapustila svoj umjetnički život, posebice slikanje i pisanje. No najviše ju je zaokupljala briga kako oko sebe okupiti suradnice i kako ute-meljiti novu družbu. Dana 21.11.1864. obukla je s drugih sedam sestara, u prisutnosti Daniela Canala, redovničko odijelo novog instituta posvećenoga života, nazvana Družba za naknadu uvreda nanesenih Presvetom Srcu Isusu-vu. Tom zgodom Ana uzima i redovničko ime Ana Marija. U novu kuću, novi institut 8.12.1864. g. ulazi osam mlađih djevojaka dovedenih iz zatvora Giudecca. Pravilo za život u institutu, koje je s. Ana Marija sastavila, odobrio je papa bl. Pio IX. i time prihvatio novu kongregaciju u Katoličkoj crkvi. Institut se tada službeno nazvao Institut sestara obnoviteljica posvećenih presvetim Srcima Isusa i Bezgrješne Marije.

Svećenik Carlo Salerio je 1815. u Milanu utemeljio s Carolinom Orsenigo ustanovu koju je prozvao "Nazaretska kuća". O. Carlo nije osobno poznao Anu Mariju Marović, ali mu je bila poznata njezina proza i poezija. Dana

16.9.1864. g. prvi puta slavila se misa u novoj kapeli "Nazaretske kuće". Na tu je svečanost bila pozvana i s. Ana Marija. Tom prigodom o. Carlo priopćio joj je da mu se čini da bi bilo dobro kad bi se te dvije družbe ujedinile u jednu. S. Ana Marija shvatila je da se od nje traži čin poniznosti. Skinula je svoj habit, žrtvovala svoje brižno sastavljene konstitucije i primila konstitucije i habit milanskih redovnica. Kad je poslije toga došla vrhovna glavarica nove družbe u Veneciju, s. Ana Marija u habitu te nove družbe zamolila je klečeći da ju primi u svoju družbu kao običnu redovnicu. O. Salerio poslao je 1869. s. Anu Mariju na audienciju papi Piju IX. Trebalо je papi predstaviti novi institut i zatražiti odobrenje za njegov rad. Uskoro ona postaje i vrhovna poglavica te ujedinjene družbe.

G. 1880. s. Ana Marija Marović počinje poboljevati. Sve je teže mogla obavljati tešku obvezu glavarice družbe. Godine 1884. umro je njezin duhovni učitelj mons. Daniele Canal, a 3.10.1887. g. otišla je i ona u vječnost.

Nakon smrti otvoren je dijecezanski proces za njezinu beatifikaciju, a vođen je između dva svjetska rata. Otvorene višeg procesa, odnosno čitanje njenih spisa započeto je u Kongregaciji za proglašenje svetaca u prosincu 1961. g.

Ana Marija Marović bila je i spisateljica.

Svoje pjesme u dvadesetoj godini života objavljuje pod pseudonimom Filotea. Filoteini stihovi izlaze u Veneciji i sadrže 53 soneta i 20 ostalih pjesama. Pisala je i neka prozna djela. Tijekom života tiskano je 12 njezinih knjiga, pjesama i proze.

U isto je vrijeme razvijala i svoj slikarski talent. Tako je i danas zapažena njezina slika Madonna u crkvi S. Maria del Pianto.

Podaci uzeti iz wikipedie

BLAGOSLOVLJENU NOVU GODINU
iz župne crkve sv. Jeronima

žele
svim
čitateljima
Svetog
imena
župnik
i
'domaći'
Risičani